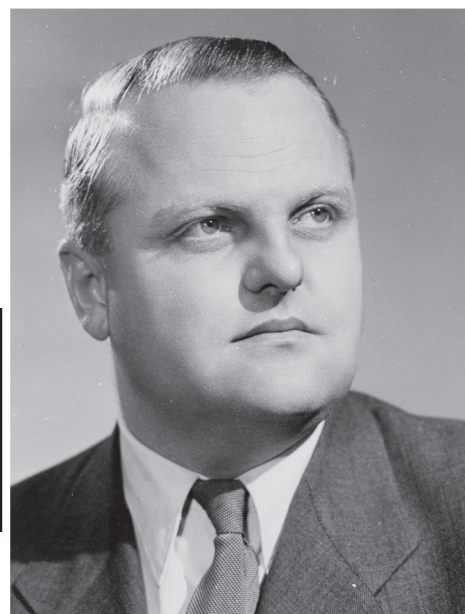

KISS ÁRPÁD

1918. augusztus 28. Cinkota, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye -
1970. július 11. Szvetozarevo közelében, Jugoszlávia

MTI/MTVA Fotóarchívum/Mező Sándor

FŐBB TISZTSÉGEI

Könnyűipari miniszter	1950. augusztus 4.-1954. október 30.
Az MDP KV tagja	1954. május 30.-1956. október 28.
Vegyipari és energiaügyi miniszter	1954. október 30.-1956. július 30.
Az Országos Tervhivatal elnöke	1956. október 27.-1956. november 3.
Az MSZMP IKB, illetve KB tagja	1956. november-1970. július 11.
Az Országos Tervhivatal elnöke	1957. május 9.-1961. szeptember 13.
Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke	1961. szeptember 13.-1970. július 11.
Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökeként a kormány tagja	1967. április 14.-1970. július 11.

PÁLYÁJA

Apja, Kiss János vasesztergályos volt, anyját Boros Ilonának hívták.

1938-ban, az ötéves mechanikai és elektromosipari szakiskola elvégzése után a Ganz és Társa Villamossági-, Gép-, Vagon- és Hajógyár Rt.-nél helyezkedett el, tervező technikus beosztásban a gépszerkesztési osztályon dolgozott. 1943. januárban tagja lett a Szociáldemokrata Pártnak, szerepet vállalt az üzemi szociáldemokrata mérnök- és technikuscsoport vezetőségének munkájában és 1946-ig a sashalmi szociáldemokrata pártszervezet irányításában. 1940-1941-ben letöltötte kötelező sorkatonai szolgálatát. 1944. augusztusban ismét behívóparancsot kapott, de nem harcoló alakulathoz került, hanem erődítési munkákra osztották be. 1944. decemberben Mosonmagyaróvárról megszökött, s a front átvonulásáig a fővárosban bujkált.

1946-ban az államosított Ganz-konzernél a váltóáramú motorok szerkesztési osztályán csoportvezető, 1947-ben mérnök lett. 1946-tól a gyár szociáldemokrata pártbizottságának tagja volt. 1948-ban a kommunista párttal való kényszerfúzió után átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába, s megválasztották az üzemi pártbizottság tömegszervezeti felelősének.

1950. márciusban a Nehézipari Minisztérium Műszaki Fejlesztési Főosztályának vezetőjévé, az év augusztusában könnyűipari miniszterré nevezték ki. 1953-ban országgyűlési képviselővé választották, s három cikluson keresztül, 1967-ig maradt a törvényhozás tagja. 1954. márciusban a „könnyűipar szervezése terén kifejtett munkájáért” a Kossuth-díj ezüst fokozatával jutalmazták, 1954. májusban bekerült az MDP Központi Vezetőségbe. 1954. októberben a Nehézipari Minisztérium kettéválasztásával létrehozott, sokkal inkább hozzá közel álló Vegyipari és Energiaügyi Minisztérium élére állították, amelyet 1956. július végéig irányított. Az 1956-os forradalom alatt október 27-től november 3-ig a központi gazdaságpolitika irányító szerve, az Országos Tervhivatal elnöke volt. A forradalom után a rövid életű Országos Műszaki Fejlesztési Tanács elnökéként tevékenykedett a testület megszűnéséig.

1956. novemberben bekerült a forradalom idején széthullott MDP utódként életre hívott Magyar Szocialista Munkáspárt első, 21 fős Ideiglenes Központi Bizottságába, s tagságát az ideiglenes jelzöt az 1957. júniusi országos pártértekezleten elhagyó testületben élete végéig megőrizte. 1957. májusban visszahelyezték az Országos Tervhivatal elnöki székébe. 1961. szeptemberben a minisztériumokkal azonos rangú, a magyar gazdasági-műszaki fejlesztés elősegítésére létrehozott intézmény, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökévé nevezték ki, 1967. áprilistól ebben a minőségében kormánytag volt, s egyúttal megbízták az Országos Atomenergia Bizottság vezetésével is. Bulgáriai útjáról hazatérőben, Jugoszláviában közlekedési baleset áldozata lett. A gazdasági reformtörekvések egyik fő támogatója, az agrárlobbival rokonszenvező személyiség volt.

FORRÁS

Az MDP KV Titkársága 1950. július 26-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára M-KS 276. fond 54/110. őrzési egység. http://www.digitarchiv.hu/faces/frameContentGenerator.jsp?ADT_ID=39951&MT=1 (A letöltés ideje 2015. október 1.)

IRODALOM

Kiss Árpád, 1918–1970. *Népszabadság*, 1970. július 14.

Bölgöny József-Hubai László: *Magyarország kormányai, 1848–2004*. Ötödik, bővített és javított kiadás. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2004. 367–368.